

Publicerad 2013-12-10 13:00 av Kim

tomrummet

själens tystnad ropar

leta efter uttryck

slunga ut dem i universum

låt sorgen ge vika

livet få ta plats igen

befriade från denna skrämmande

hypnotiserande förstelnade smärta

som likt ett lassö tar varv efter varv

runt kroppen försvarslös handikappad

kan det vara så här uppgivet och tyst

kan livet plötsligt läggas i frysacket

när sorgen blir för vanställande och plötslig

du hamnar i ett land du aldrig besökt på riktigt

dessutom denna gång utan telefon utan röst

du är helt enkelt kidnappad av mörkret

som omsluter varje gnutta av cell och ljus

det här landet är inte värt ett besök

det tar och tar och tar även när det inte

finns något kvar att ge

allt täcks av trötta fastnade ögonlock

kroppen känns helt orörlig

den där sagofen syns heller inte till

med sitt lilla stjärnspö

det känns som ett slutet kompakt

ingenting

inte ens solen orkar lysa nu

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Kim med Poeter.se id #18924 innehar upphovsrätten